

Raksha Rani v. Ram Lal (Pritpal Singh, J.)

ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.

ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1288 .

27 ਮਈ 1986

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V) — ਧਾਰਾ 96, ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 3— ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I) — ਧਾਰਾ 3— ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ— ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ-ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ-ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ-ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ XXIII, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ- ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ। ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ—ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ

Raksha Rani v. Ram Lal (Pritpal Singh, J.)

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਵੇਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉਦੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। "ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਚਿੱਤਰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ^{ਲਿਖਤ} ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ" ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਤਨ 'ਅਤੇ ਹੋਰ 1980 ਆਰਐਲਆਰ 670।

ਪਰਵਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ। 1984 ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਰਨਲ 442.

(ਓਵਰ-ਸ਼ਾਸਨ)

ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਮਨ ਅਗਰ ਨੇ ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੀ 2 ਅਤੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਐਡੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ. ਰੋਵਰ. ਮਿਤੀ 20 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਦਿਨ. 1981 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ

1724 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਜੀ. ਡੋਗਰਾ।

ਰੋਸ਼ਪ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

1. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਉਰਫ਼ ਫਿੱਡੇ ਵਿੱਚ 12 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ, ਇੱਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾੜਾ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 112 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਰਾਮ ਲਾਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978 ਨੂੰ ਮੁੜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ - ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 29 ਜਨਵਰੀ 1981 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਲਾਈ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਰਾਮ ਲਾਈ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“ਮੇਰੀ ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DI ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾ-ਭੈਣ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੈਨੂੰ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ਪਾਸੋਂ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ. ਰਾਖਾ ਰਾਮ ਦਾ ਮਕਾਨ, ਬਾਰਾ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1/24 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

Raksha Rani v. Ram Lal (Pritpal Singh, J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

“ਮੈਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਹੈ।”

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 24 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ, ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਬਾਰਾ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਦਾ ਬਾਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਰਕਸ਼ਾ ਰਾਣੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

3. ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਜੋਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"96. ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ। -(1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ

ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ.

- (2) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

- (4) ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਹੈ। It ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਕੌਸ਼ਿਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਤਮ ਹੈ.

4. ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਹ ਸੀ; ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਿਅਤ ਪੀ.ਪੀ. ਅਪੀਲ I ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਡਿਕਰੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 3A ਦੇ

ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਬਿਤੀਆਂ ਮੁਦਈ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

5. ConiConfrontedhw I ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ IS ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਅਪੀਲਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXIII, ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 3, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ: -

"3. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ। —ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ, ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਯੋਜਨ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ; ਪਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। —ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872 (1872 ਦਾ 9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਤਤਕਾਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਟੀਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੀ ਫਿਰ ਇਹ ਸਈਉ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਸਾਡੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉਦੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

'ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਅੱਖਰਾਂ, ਅੰਕੜਿਆਂ ਜਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਜਾਂ: ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ "

ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਉੱਤੇ, ਲਿਖ ਕੇ, ਦਬਾਇਆ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। "ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ"। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਲਿਖਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ" ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਤੁਹਾਡੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ 4 ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ LI ਕੌਸ਼ਿਕ ਬੇਟਪਾ

ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕਬੂਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ, ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਹੈ।

7. (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, (3)) ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਦਈ ਦੀ 341 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਹਿਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ, ਨੇ 12 ਮਾਰਚ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ। 1980, ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਹਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਲੋੜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

8. ਉੱਪਰ 'ਲਾਈਟਵੋਫਾਈਵਹਿਟਿਸਐਕਸਸਟੇਟੇਡ' ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈਇਨੋਰ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

_____ ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.
 ਅਰੁਣਾ ਲੂਥਰਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
 ਬਨਾਮ
 ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
 1982 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5118
 28 ਮਈ 1986 ਈ.

ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ (ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1978—
 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5)— ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਪਲਾਟ
 — ਖਰੀਦਦਾਰ/ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ
 ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।